

[Hanne Budtz.]

ning udgivne bog af Eva Hemmer Hansen om Dansk Kvindesamfunds 100-årige historie: „blåstrømper, rødstrømper, uldstrømper“, udgør dette emne da også et meget betydeligt kapitel.

Jeg må mene, og det er vi mange der gør, at hustruens egen formue, renteindtægter, selvstændigt tegnede pensionsforsikring og meget andet naturligvis bør beskattes hos hende, og der kan nævnes mange eksempler på ulemper for hustruen ved den nugældende ordning — det kan der også for mandens vedkommende. Lad mig tage det eksempel, at han skal betale særlig indkomstskat, hvis hustruen afhænder visse formue-dele; disse penge kan han måske ikke få igen hos hende. Men hovedbegrundelsen for mit spørgsmål til finansministeren her i dag er naturligvis, at det er på tide, at den gifte kvinde bliver betragtet som et så selvstændigt væsen, at hun også bliver selvstændigt beskattet. Jeg finder, det er uværdigt, at en kvinde, i det øjeblik hun indgår ægteskab, bliver et så sekundært væsen, at hendes formue, forskellige indtægter og fradrag går over på mandens selvangivelse.

Finansministeren (Poul Møller): Med kildeskattens indførelse blev der gennemført en ophævelse af sambeskatningen i meget udstrakt grad. Der sker nu særskilt beskatning hos den gifte kvinde af hendes indtægt ved lønnet arbejde og ved selvstændig erhvervsvirksomhed; desuden beskattes arbejdsløshedsunderstøttelse, sygeløn og sygedagpenge samt invaliderente særskilt, og det samme gælder pensionsindtægt fra en pensionsordning, som hustruen har. Med disse regler sker der i praksis særskilt beskatning af hustruen, og sambeskatningen er vel kun lovens formelle hovedregel. Det væsentligste indtægtsområde, der er underkastet sambeskatning, er, som nævnt af fru Hanne Budtz, formueafkast, altså navnlig renter og aktieudbytter. Ved denne begrænsning af særbeskatningen har man bl. a. lagt vægt på at undgå, at ægtefæller ved i sig selv lovlige dispositioner deler formuen og dens afkast imellem sig og derved opnår en gunstigere skattemæssig stilling. Jeg kunne måske føje til, at vi har adskillige eksempler på, at man ved at åbne muligheder for sådanne mani-

pulationer får en administration, som det er vanskeligt at beherske, og at man vel også vil komme ind i skatteunddragelsestilfælde, som ingen ønsker.

Man har endvidere haft for øje, at en videregående særbeskatning end foreslået ville medføre betydelige praktiske vanskeligheder. Hvis f. eks. formuen og formueindtægterne skulle beskattes hos den af ægtefællerne, som efter ægteskabslovgivningen har rådigheden derover, ville det i mangfoldige tilfælde være overordentlig vanskeligt at fastslå, om beskatningen skulle ske hos hustruen eller hos manden. Ægteskabslovgivningen indeholder ganske vist regler om disse forhold, men i de fleste ægteskaber ordner ægtefællerne ikke i praksis deres økonomi på en sådan måde, at en opdeling af formuen og indtægterne af formuen efter ægteskabslovgivningens regler kan foretages med den sikkerhed og hurtighed, som er nødvendig, hvis opdeling skal lægges til grund ved skatteligningen og skatteopkrævningen.

Man har endelig ment, at de grunde, der med betydelig vægt er anført for at beskatte hustruens løn- og erhvervsindtægter særskilt, har væsentlig mindre vægt, når det gælder hendes øvrige indtægter og formue.

Det er altså ikke alene praktiske administrative hensyn, der ligger bag kildeskattelovens afgrænsning af de hustuindtægter, der er undergivet særskilt beskatning. Man har også lagt betydelig vægt på hensynet til de typiske lønmodtagerfamilier, der næppe ville finde det rimeligt, at ægtepar med betydelig formue ved en passende fordeling af formueindtægterne imellem sig kunne opnå en gunstigere skattemæssig stilling.

Den nugældende ordning, som formentlig betragtes som et væsentligt fremskridt af dem, som er tilhængere af sambeskatningens fuldstændige ophævelse, har kun virket i godt et år, og jeg mener derfor, at spørgsmålet om at gå videre, som ønsket af fru Hanne Budtz, må stilles i bero, indtil en egentlig revision af kildeskatteloven skal gennemføres på grundlag af de til den tid indvundne erfaringer.

Hanne Budtz: Jeg er da enig med finansministeren i, det ved vi alle, at det må have været et ganske overordentlig stort arbejde